

[Lannung.]

handling, og vi må nu i udvalget afvente, hvilke ønsker om ændringer oppositionen vil fremføre, når det kommer til stykket; men jeg har indtryk af, at oppositionen har en noget ejendommelig opfattelse af, hvad en fri forhandling vil sige. Jeg har indtryk af, at man navnlig fra konservativ side har været optaget af her under forhandlingerne at søge at binde regeringen, specielt det radikale venstre, til bestemte tilsagn og standpunkter, men en sådan fortolkning af begrebet „fri forhandling“ anerkender vi ikke, og disse forsøg kan man altså spare sig. En fri forhandling må være en forhandling, der for begge parter er fri, og en sådan frihed vil vi selvfølgelig også bevare i det radikale venstre.

Til venstres ordfører vil jeg gerne sige, at han har åbenbart ikke lagt mærke til, at det foreliggende forslag er et regeringsforslag, den samlede regerings forslag fremsat med tilslutning af det radikale venstre og med tilslutning til bemærkningerne til lovforslaget. Det ærede medlem kan altså læse sig til både standpunkt og motiver; det må være nok for det ærede medlem.

Må jeg i øvrigt tilføje, at jeg ikke har tænkt at sætte mig den opgave at hindre det ærede medlem i at være enig med det ærede konservative medlem hr. Ole Bjørn Kraft. Det er vel oven i købet sådan, at, når det kommer til stykket, så er venstre og det konservative folkeparti forsvarspolitisk set siamesiske tvillinger. Vi husker jo, at det ærede medlem hr. Poul Sørensen på det konservative landsrådsmøde i Odense i oktober forsikrede, ja besvor, at der ikke blev lavet forsvarsforlig uden om de konservative. Om det ærede medlem tegnede hele firmaet dengang eller kun den konservative fløj af oppositionen, er vel aldrig blevet helt klart, men efter det, der kommer frem i dag, må jeg skønne, at de to partier altså er siamesiske tvillinger i dette spørgsmål.

Til det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft vil jeg gerne sige, at det forekommer mig,

at vi andre har et berettiget krav på at få at vide, hvorledes der skal skaffes dækning, hvis det konservative folkeparti eventuelt vil leve op, mere eller mindre, til NATO's krav. Skal det være ved at undlade skattnedsættelser, eller vil man endog gå så vidt som til skatteforhøjelser? Ønsker det ærede medlem at leve op til NATO's krav, tyder meget på, at der, når prisstigning og andet tages i betragtning, vil blive spørgsmål om en udgiftstigning på højt op mod ½ milliard kr.; i hvert fald vil denne udgiftsforøgelse sammenlagt med oppositionens krav om nedsættelse af skatter og afgifter jo blive et milliardbeløb. Spørgsmålet er særlig berettiget på baggrund af oppositionens krav om meget store skattnedsættelser, som jeg var inde på i forrige omgang. Vi bør derfor have at vide, om det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft tænker sig at opgive enhver tanke om yderligere skattnedsættelse, eller vil han have et underskudsbudget eller endog gå til skatteforhøjelse i stedet for skattnedsættelse for at kunne forøge forsvarsbevillingerne?

Det er jo unægtelig noget ejendommeligt og må være særlig ejendommeligt for det ærede medlem hr. Poul Møller, at da det konservative folkepartis ordfører umiddelbart forud for det tidspunkt, hvor man måtte forvente en ny forsvarsordning, gjorde stillingen op og udførligt kom ind på baggrunden for — og dermed på posterne af betydning for og imod — skattelettelser, blev der ikke nævnt blot antydning af en modpost i kraft af det konservative folkepartis krav om øgede bevillinger. Det er en ganske interessant kendsgerning.

Jeg skal i øvrigt ikke gå ind på det ærede medlem hr. Ole Bjørn Krafts uartigheder; dem skal jeg skænke ham.

Gøting: Det er min opfattelse, at de politiske partiers stillingtagen til den højtærede forsvarsministers forsvarsforslag her forleden dag i nogen grad giver mig ret i den opfattelse, jeg gav udtryk for, da jeg sagde, at der skulle være håb om at nå